

Ahoj, Václave!

Rozhovor se zavražděným králem

Napsal David Hartmann
Ilustroval Jaromír Fumas Palme

Václav III. (1289–1306)

byl poslední český král z rodu Přemyslovců. Když mu zákeřný vrah zasadil tři smrtící rány, bylo mu teprve 16 let. Jaké to je vládnout a zemřít tak mladý? Zeptali jsme se ho na to!

? Ahoj, Václave! Kdy ses vlastně stal králem?

Poprvé mě korunovali už ve dvanácti letech, a to na uherského krále. Za čtyři roky jsem se ale této koruny vzdal. S Maďary totiž byly samé problémy. Navíc mě tehdy zajímaly jiné věci...

? Prozradíš jaké?

Proč to nepřiznat. Víc než vládnutí mě bavily radovánky s kamarády, ponocování a pití vína. Bohužel obraz rozmazleného floutka už mi nikdo neodpáře, i když jsem se později snažil být zodpovědný vladař. Za všechno může Petr Žitavský, který mě tak popsal ve Zbraslavské kronice.

? Po smrti otce Václava II. v roce 1305 jsi zdědil českou a polskou korunu. Jak ses cítil?

No, nebyla to jednoduchá situace. Za tátovy vlády náš rod ovládal území větší než samotná Svatá říše římská. A to je co říct.

? To tedy je. Nebál ses vládnout tak velkému území?

Neměl jsem čas o tom přemýšlet. Jednou jsem byl král, tak jsem se k problémům musel postavit čelem. Tedy, snažil jsem se. Bohužel jsem vsadil na špatné lidi...

? Na koho například?

Na kněze Petra Angelova, kterého jsem pověřil, aby se staral o královskou kancelář. Nevěděl jsem, že je to všemi mastmi mazaný a všeho schopný darebák.

? Co prováděl?

Za mémi zády pomáhal rozkrádat královský majetek. Dokonce prodával výsady na mé dary, věnované v opilosti!

Občanský průkaz Václava III.

Narozen:	6. října 1289 v Praze
Bydliště:	Pražský hrad
Otec:	Václav II., český a polský král
Matka:	Guta Habsburská, dcera římského krále Rudolfa I. Habsburského
Sourozenci:	Anna, Eliška, Markéta a nevlastní sestra Anežka. Sestra-dvojče, která se jmenovala také Anna, brzy zemřela
Studia:	umí několik světových jazyků
Zaměstnání:	český, polský a uherský král

🔗 Tomu nerozumím...

Občas, když jsem byl rozpálený vínem, rozdával jsem úřady, hrady i vesnice, jako by to byly figurky na šachovnici. Když jsem byl opilý, šlechtici se ke mně jen hrnuli.

🔗 To nedělá rozumný král...

To mi povídej! Nakonec jsem se ale vzpamatoval. Vzpomínám si, že po vystřízlivění jsem vzteky rozbíjel hliněné hrnky se jmény těch, kteří ze mě podvodem vyloudili královský majetek. Byl jsem rozhodnutý získat ho zpět i za cenu násilí. Můj kat si už brousil meč.

🔗 Co se dělo pak?

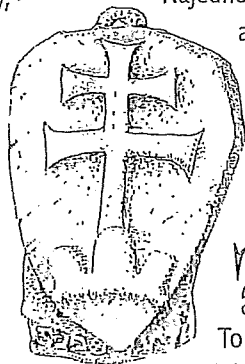
Musel jsem řešit jiné potíže. V Polsku proti mně povstal vévoda Vladislav Lokýtek a chtěl mě připravit o polskou korunu. To ale netušil, že se mu postavím na rázný odpor. Svolal jsem do Olomouce své vojsko a hodlal se vydat na válečné tažení do Polska.

🔗 Jak se na to tvářila česká šlechta?

Házela mi klacky pod nohy a moc se jí za mě válčit nechtělo. Sbírání vojska tak šlo docela pomalu. Nepomohla ani hrozba, že jakmile se vrátím z tažení, tvrdě proti zrádcům zakročím. To se mi možná stalo osudné.

🔗 Asi myslíš to, že tě 4. srpna 1306 v Olomouci zavraždili... Jak se to seběhlo?

Bylo horké letní poledne a já jsem se právě procházel po domě děkana hlavního olomouckého chrámu. Chtěl jsem se nadýchat čerstvého vzduchu. Najednou ke mně přiskočil vrah

a zasadil mi dýkou smrtící rány. Hlavou mně jako šíp proletěla ostrá bolest a jediná myšlenka: „Otče, promiň, byl jsem špatný král!“

🔗 Prozrad', kdo byl tvůj vrah?

To já právě nevím. Ten, kdo mě probodl, byl jenom nájemný vrah. Prý se jmenoval Konrád z Botenštejna a pocházel z Německa. Moje stráže ho bohužel hned rozsekaly na kaši, takže se už nikdo nikdy nedozví, kdo toho bídáka poslal. Buď to mohl být nějaký český šlechtic, kterého jsem si znepřátelil. Nebo Polák Vladislav Lokýtek, kterého jsem hodlal porazit svým vojskem. Ale mohl to být i někdo jiný. Já měl v Evropě spoustu nepřátel.

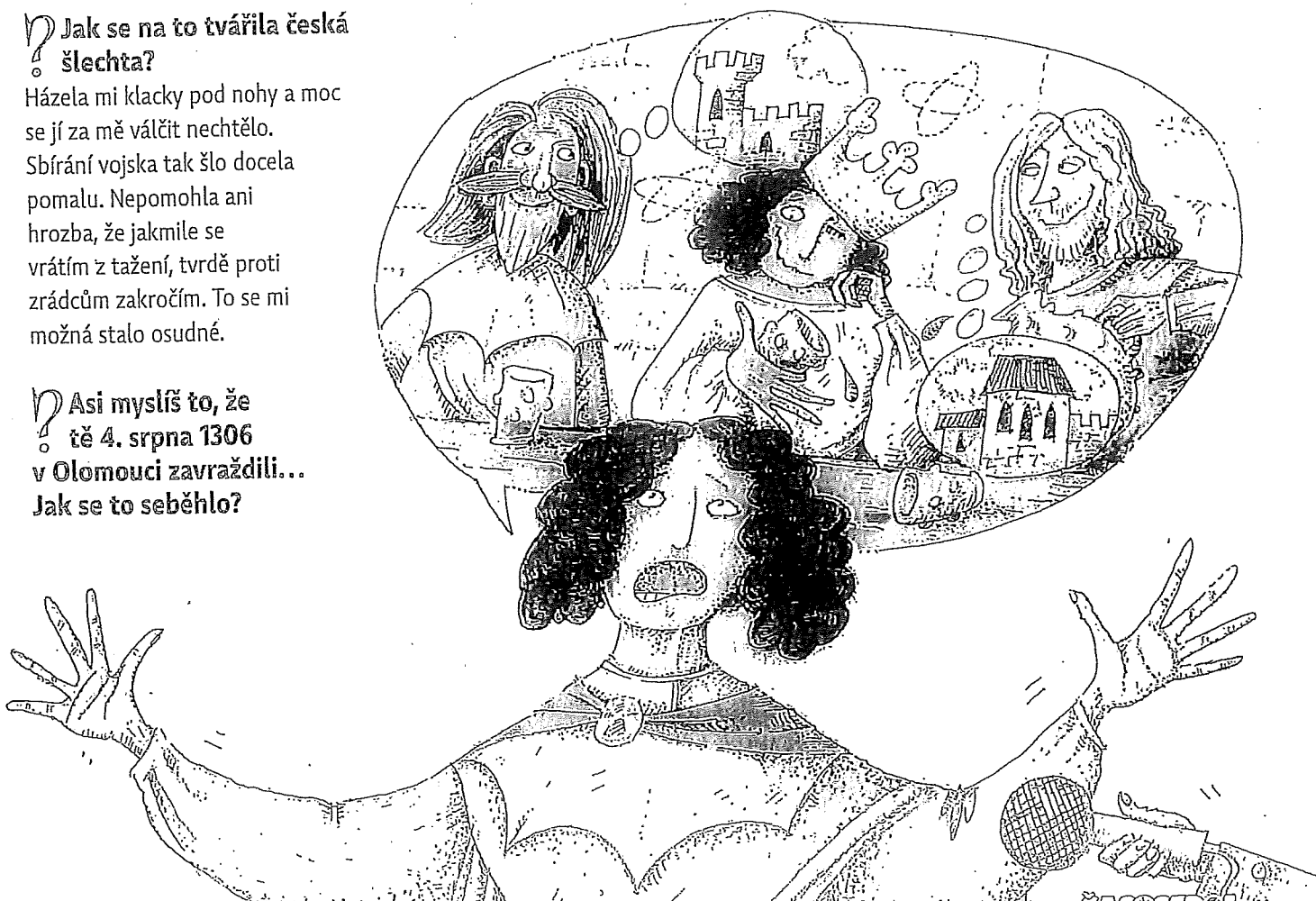
🔗 To naštvě - být v 16 letech zavražděn a ani nevědět proč.

Taky že jo. A to jsem byl navíc poslední muž z rodu Přemyslovců, který v Čechách a na Moravě vládl přes 400 let. Já byl prostě takový král-smolař. ■

Nemá klid ani po smrti

Mladého krále nejprve pohřbili v kryptě katedrály svatého Václava v Olomouci. O dvacet let později nechala jeho sestra Eliška ostatky převést do zbraslavského kláštera, kde je uložila vedle otce Václava II. Kostra Václava III. se pak ale ztratila. Král-smolař měl smůlu i po smrti.

Práce s textem AHOJ, VÁCLAVE!

Rozhovor se zavražděným králem.

1. Král Václav III. byl zavražděn (doplň datum) _____
2. Václava III. zastřelili - uškrtili - probodli
3. Václav III. byl zavražděn v Praze - v Olomouci - v Plzni
4. Otec Václava III. byl král _____
5. V kolika letech byl král Václav III. poprvé korunován?
13 - 15 - 12
6. Co nejvíce bavilo krále Václava III.?

7. Kolik měl Václav sourozenců? _____
Napiš jejich jména: _____
8. Co se stalo s kostrou Václava III.? _____
9. Jak dlouho vládli Přemyslovci? _____